

Iz utilis sit vomit⁹ p⁹ supfluā comedionem: tñ vitiōsū ē q⁹ alijs huic nccitati se subdat q⁹ imoderatiā cibi v̄l potus: pōt tñ absq⁹ cul pa vomit⁹ pcurari ex consilio medicine i re mediū alicuius languoris. Ad tertiu³ dō q⁹ scurrilitas pcedit qdē ex actu gule: nō āt ex actu luxurie: s⁹ ei⁹ volūtate. et iō ad vtrūq⁹ vitiū pōt pertinere.

Aradī est de sobrietate et vi-
tio opposito. f. ebrietate.
Et circa sobrietatem querū-
tur q̄tuor. q⁹ que sit matia
sobrietatis. 2° vtrū sit spālis virtus. 3° vtrū
v̄sus vini sit licit⁹. 4° quib⁹ p̄cipue compe-
tat sobrietas.

Ad primum sic pro-
cedit. Vnde q⁹ materia sobrietatis non sit
potus. dī. n. ad R. o. iz^o. Nō plus sapere q̄
o⁹ sape p̄tinet ad sobrietatem. q⁹ sobrie-
tas est circa sapiam et nō solū circa potum.
¶ S. Ap. 8° dī de dei sapia: q⁹ sobrietatez
et pndētiā docet: iusticiā et vtute: vbi sobrie-
tate ponit. p⁹ tpantia. s⁹ tpantia nō solū ē cir-
ca pot⁹. s⁹ etiā circa cibos et vñereā. q⁹ sobrie-
tas nō ē solū circa pot⁹. ¶ S. Nomē sobrie-
tatis a mēsurā sūptū eē v̄l. s⁹ i oib⁹ ē ad nos
p̄tinēt debem⁹ mēsurā seruare: vt dī ad Li-
tū 2°. Sobrie et iuste et pie vñiam⁹ i B secko.
vñ diē glo. sobrie in nob. z. i. ad Thimo. 2°.
dī. Nullieres i h̄itu ornato. cū v̄cūdia et so-
brietate ornātes se. et sic v̄l sobrietas eē non
solū i iteriorib⁹. s⁹ etiā i his q̄ p̄tinēt ad exti-
oxē h̄itū. nō q⁹ ppria matia sobrietatē pōt⁹.
¶ H̄is ē qdō dī Ecl. xi^o. Equa vita hoib⁹ v̄i-
nū in sobrietate potatu. ¶ B^o dō q⁹ virtutes
que ab aliqua gnāli conditōe vtutis nomi-
nan: illā materiā sibi spālit vendicant i qua
difficilimū et optimū ē conditōem ei⁹ obser-
uare: s⁹ fortitudo picula morte: et tpantia de-
lectatōes tact⁹. Nomē āt sobrietatis sumit
a mēsurā: dī. n. alijs sobri⁹ q̄si b̄ia. i. mēsu-
ram seruans. et iō illā materiā spālit vendicant i qua
sobrietas ascribit in qua maxime laudabile ē
mēsurā fernare. h̄iusmōi aut̄ ē potus iebri-
are valēs: q⁹ ei⁹ v̄sus mēsurat⁹ multū ɔfert.
et modic⁹ excessus mltū ledit: q⁹ ipedit v̄sus
rōnis magis etiā q̄ excessus cibi. Unū Ecl
xi^o. Vanitas ē aie et corporis sobri⁹ pot⁹. Unū

multū potatū irritatōem et irā et ruinas mul-
tas facit. et iō spālis sobrietas attendit circa
potū: nō quēcūq⁹ s̄ eu q⁹ sua fumositate na-
tus ē caput turbare: sic vinū et oē qdō iebria-
re pōt: Cōiter āt sumēdo nomē sobrietatis
pōt in q̄ciq⁹ matia dici: sic et s̄ dictu⁹ est de
fortitudine et tpantia. Ad p̄mūg dicendū
q⁹ sic vinū matiale inebiat corporis: ita etiā
metaphorice ɔsideratio sapie dicit⁹ pot⁹ ine-
briās ppter B⁹ q⁹ sua delectatōe aiuz allicit
fm illud ps. Calix meus iebriās q̄ p̄clarus
ē. et ideo circa contemplatōem sapie p̄ sitū
dinē quādā sobrietas dī. Ad secundū dis-
ceduz q⁹ oia que ad tpantia p̄prie p̄tinēt ne-
cessaria sūt p̄stī vite. et iō in oib⁹ necessariū
ē adhibē mēsurā: qdō p̄tinet ad officiū sobrie-
tatis ppter qdō noie sobrietatē tpantia signifi-
cat: s⁹ modic⁹ excessus i potu plus nocet q̄
in alys. et iō sobrietas spāliter est circa potu.
Ad tertiu³ dō q⁹ q̄uis mēsura in oib⁹ re-
graf: nō tñ sobrietas p̄prie i oib⁹ dī: sed i
quib⁹ mēsura ē maxime necessaria.

Ad secunduz sic pro-
cedit. Vr q⁹ sobrietas nō sit p̄ se quedā speci-
alis virtus. Abstinētia. n. attendit et circa ci-
bos et circa pot⁹. s⁹ circa cibos nō ē spāliter
aliq⁹ spālis virtus. q⁹ nec sobrietas q̄ est circa
potus ē aliq⁹ spālis virt⁹. ¶ S. Abstinētia et
gula sūt circa delectatōes tact⁹ inq̄tū s̄esus
est alimēti. s⁹ cib⁹ et pot⁹ simul ceduit i alimē-
tū. fil. n. indiget aial nutritri humido et sicco.
q⁹ sobrietas que ē circa potū nō est spālis vir-
tus. ¶ S. H̄ic i his q̄ ad nutritōes p̄tinēt di-
stinguit cib⁹ a potu: ita etiā distinguit diuer-
sa genera ciborū et diuersa genera potu⁹. si
q⁹ sobrietas ē et p̄ se quedā specialis vñre⁹: vi-
def q⁹ circa quālibet differētiā potus v̄l ci-
bi sit quedā spālis v̄l: qdō ē icōueniēs. nō q⁹
v̄l q⁹ sobrietas sit spālis virtus. ¶ H̄is cōtra
ē q⁹ Macrobi⁹ ponit sobrietatē spālem par-
tē tpantie. ¶ B^o dō q⁹ s̄ dictu⁹ est: ad vir-
tutē moralē pertinet ɔseruare bonū rōnis
q̄ ea q̄bus pōt impediri. et iō vbi inuenit spe-
ciale ipedimētū rōnis ibi necesse est esse spā-
lē vtutē ad illud remouēdū. pot⁹ āt iebrias
b⁹ spālē rōnē ipediēdi v̄sū rōis inq̄tū. s. per-
turbat cerebrū sua fumositate. et iō ad remo-
uēdū b⁹ ipediētū rōnis regrit spālis virt⁹ q̄
est sobrietas. Ad p̄mūg dicendū q⁹ cib⁹
et potus cōiter ipedire p̄st bonum rationis

2

absorbēdo eā p̄ imoderātiā delectatōis. t̄ q̄tū ad hoc cōs̄ circa cibū t̄ potū ē abstine-
ria: s̄z pot̄ inebriare valēs impedit spāli rōe
vt dictū est. t̄ iō requirit spāle v̄tutē. **A**d
secūdū dicēdum q̄ v̄tus abstinentie nō ē cir-
ca cibos t̄ pot̄ inq̄tū sūt nutritiā. s̄z inq̄tū
impedit rōem. t̄ iō nō oī q̄ spālitas vir-
tutis attēdat fm̄ rōem nutritiōis. **A**d ter-
tiū dō q̄ i oībus potib̄ lebriare valentib̄
est vna t̄ eadē rō impediēdi rōis v̄sū. t̄ sic il-
la potū diuersitas p̄ accidēs se h̄z ad v̄tutē
t̄ ppter hāc diuersitatē v̄tutes nō diuersifi-
cānt. Et eadē rō ē de diuersitate cibōꝝ.

Ad tertium sic proce-
dit. **V**idec̄ q̄ v̄sus vini totāl̄ sit illicit̄. **S**i
ne sapientia. n. nō p̄t aliquis eē i statu salutis
Dī. n. Sāp̄. 7°. Nemūc̄ diliḡt dō nīf̄ eum
q̄ cū sapia inhītāt. t̄ in 9°. **H**er sapiaz̄ sana-
ti sūt q̄cūq̄ placuerūt tibi a principio. s̄z v̄sus
vini ipedit sapiam. Dī. n. Ecclastes 2°. Co-
gitāti abstrabere a vino carnē meā vt trans-
ferrē aīum meū ad sapiam. ḡ pot̄ vini ē vni-
uersal̄ illicit̄. **A**p̄ls dīc ad Rō. 14°.
Bonū ē n̄ māducare carnē t̄ nō bibe vinū
neq̄ i q̄fr̄ tūns offēdīs aut scādaliſ̄ aut in-
firmat̄. s̄z cessare a bono v̄tutē ē vitiosū. t̄ fili-
ter fribus scādaluñ ponē. ḡ v̄t vino ē illicitū.
Ap̄l̄ Jero dīc q̄ vinū cū carnib̄ post di-
luuiū ē dedicatū. xps āt venit i fine sc̄loꝝ t̄
extremitatē retraxit ad p̄ncipiū. ḡ tpe xp̄ia
ne legis v̄r eē illicitū v̄t vino. **S**ed ē q̄d
ap̄ls dīc. i. ad Thimo. 5°. Noli adhuc aquaz̄
bibere: s̄z modico vino v̄t̄ ppter stomachū
tuū t̄ infirmitates freq̄ntes. t̄ Ecl 31°. dī.
Exultatio ale t̄ cordis vinū moderate potatū.
Rō dīcēdū q̄ nullus cib̄ v̄l̄ pot̄ fm̄ se cō-
fiderat̄ est illicit̄. fm̄ s̄niam dñi dīcēt̄ Tha-
th. 15°. Nō q̄d intrat i os coignat hoīem. t̄
iō bibere vinū fm̄ se loq̄ndo nō est illicitū
pot̄ tñ reddi illicitū per accidēs: q̄nq̄ q̄dem
ex dōtōe bibētis q̄ a vino de facili ledīs: v̄l̄
qui ex spāli voto obligat̄ ad vinū nō biben-
dū. q̄nq̄ aut̄ ex mō bibēdī: q̄. s. mēsurā i bi-
bēdo excedit. q̄nq̄ āt ex pte alioꝝ q̄ ex h̄z scan-
dalizānt. **A**d p̄mū ḡ dō q̄ sapia pot̄ h̄rti
dupl̄. **U**no° fm̄ modū rōez̄ put̄ sufficit ad
salutē. t̄ sic nō regris̄ ad sapiam h̄ndā q̄ ali-
q̄s a vino oīo abstieat: s̄z q̄ abstieat ab imo-
derato v̄su vini. **A**lio° fm̄ quēdā p̄fectionis
gradū. t̄ sic regris̄ i aliquibus ad perfecteſa

piētiam p̄cipiēdā q̄ oīo a vino abstineat̄. **S**ed
dōtōe quartūdā p̄sonaz̄ t̄ locoz̄. **A**d se-
cūdū dō q̄ ap̄ls nō simp̄l̄ dicit bonū eē ab-
stinere a vino. s̄z i casu in q̄ ex h̄ aliqui scāda-
lizātur. **A**d tertiu dō q̄ xps retrahit nos
a quibudā sicut oīo illicitis. a q̄busdā v̄o
sicut ab sp̄dimētis p̄fecrōis. t̄ hoc mō retra-
hit aliquos a vino ppter studiū p̄fecrōis. sic
a diuitiis t̄ alijs huiusmodi.

Ad quartum sic pro-

cedit. **V**ideſ q̄ sobrietas magis requirat̄ i
maiorib̄ p̄sonis. **S**enect̄. n. excellētiā quā
dā hōi prestat. vnde t̄ senib̄ honor t̄ reuerē-
tia debet: fm̄ illud Leuit. 19°. Corā cano ca-
pīte ɔ̄stige t̄ honora p̄sonam senis. s̄z ap̄ls
spālitas senes dicit eē ad sobrietatē exhortan-
dos: fm̄ illud ad Litū 2°. **S**enes vt sobri
fint. ḡ sobrietas maxime regris̄ i excellenti-
bus p̄sonis. **D**. L̄ps i ecclia excellētissimū
gdū h̄z cui p̄ap̄lm indicis sobrietas: fm̄ illud
i. ad Thimo. 3°. Oportet ep̄m irrep̄bēsiblēz
eē: vni⁹ v̄xoris vix: sobriū prudētē. t̄c. ḡ sobri-
etas maxime regris̄ i p̄sonis excellentibus.
T. sobrietas importat abstinentiā a vino.
s̄z vinū infēdīc̄ regib̄ qui tenēt sūmū locū
i humanis rebus. **C**edīt aut̄ his q̄ sūt in sta-
tu desolatōis: fm̄ illud puer. 31°. Noli regi-
bus dare vinū. t̄ postea subdit: date siceram
merētib̄. t̄ vinū bis q̄ amaro aio sūt. ḡ sobri-
etas magis requiris̄ i excellentibus p̄sonis.
Sz ē q̄d ap̄ls dīc. i. ad Thimo. 5°. Mu-
lieres s̄l̄r pudicas: sobrias. t̄c. t̄ ad Litū 2°.
dī. Juuenes s̄l̄r horzare vt sobri fint. **R**ō
dō q̄ v̄tus h̄t̄ hitudinē ad duo. **U**no q̄dēs
mō ad h̄xia v̄tia q̄ excludit̄: t̄ cōcupiscētias
quas refrenat̄. **A**lio mō ad finē i q̄ē pdūcīt̄
Sic ḡ aliq̄ v̄tus magis regris̄ i aliq̄bus du-
plici rōne. **U**no° q̄r in eis est mājor: p̄nitias
ad cōcupiscētias quas oīz p̄ v̄tutē refrenari: t̄
ad v̄tia que p̄ v̄tutē tollūtur. t̄ fm̄ h̄sobrie-
tas maxime requiris̄ i iuuenib̄ t̄ mulierib̄:
q̄r in iuuenib̄ viget cōcupiscētia delectabilis
pp̄t̄ feruorē etatis: i mulierib̄ āt nō ē suffi-
ciens robur mētia ad h̄s q̄ cōcupiscētys resi-
stāt̄. **U**n̄ s̄z maximū Valerii: mulieres ap̄d
romanos atīgtus nō bibebat̄ vinū. **A**lio v̄o
mō sobrietas magis requiris̄ i aliq̄b̄: v̄po-
te magi necessaria ad p̄priā operatōem ipso-
rū. vinū āt imoderate sūptū p̄cipue impedit̄
v̄su rōis: t̄ iōsenib̄ i qb̄ rō dī v̄gē ad alioꝝ

eruditōem & epis seu qbuslibet ecclie ministris q mente deuota debet spūialib⁹ officijs ifistere & regib⁹ q p sapiam debet pplm subditū gubernare spāliē sobrietas īdicit. Et p hoc pz r̄fusio ad obiecta.

Einde oſide

rādū ē de ebrietate. **E**t cir
ca h̄ querūt q̄tuor. p̄ vtrū
ebrietas sit pctiū. 2º vtrū
sit peccatū mortale. 3º vtrū
sit grauissimū peccatorum. 4º vtrū
set a peccato.

Ad primum sic pro

cedit. Quid est ebrietas non sit peccatum. Deinde in predictis hinc aliud predictum sibi oppositum sic timide citati audacia. et pusillanimitate presumptio opponitur. sed ebrietati nullum predictum opponit. quod ebrietas non est predictum. **P.** Oportet predictum esse voluntariu[m]. sed nullus volunt e[st]eb[us]: quod nullus volunt pueri ysuranom. quod ebrietas non est predictum. **P.** Quicunque est alteri ratione peccandi peccat. si ergo ebrietas est predictum sequeretur quod illi qui alios inuitat ad potum quando inebriatur peccaret: quod vero est valde durum. **P.** In predictis correctio debet. sed ebrys non adhibetur correctio: dicitur. n. Gregorius quod cum uenio suo ingenio sicut relinquitur in deteriore res siat si a tali consuetudine euellatur. quod ebrietas non est predictum. **H**oc est quod apostolus dicit ad Romanos: Non in commissariis vestris est ebrietatisibus. **R**atione quod ebrietas duplum potest accipi. Uno potest significare defectum hois qui accidit ex malto vino potato: ex quo fit ut non sit communis error. et h[ic] ebrietas non nota est culpam: sed defectum penale sequitur ex culpa. Alio potest ebrietas potest nota esse reactum qui quis in hunc defectum incidit: quod potest causare ebrietatem duplum. Uno ex nimia vini fortitudine per opinionem bibentis. et sic etiam ebrietas potest accidere sine predicto: precipue si non ex negligenti hois contingat. et sic creditur Noe ebrietatus fuisse: ut legitur Genesim. 9. Alio modo ex inordinata concupiscencia et usu vini: et sic ebrietetas ponitur esse predictum. et continetur sub gula sicut species sub genere. Dividitur in gula in commissariis et ebrietate quod probabit apostolus in auctoritate inducta. **A**d primum ergo dicitur quod sicut prophetas dicitur licet ethico: insensibilitas que opponitur trans tie non multum contingit. et id tam ipso quod oes eius species que opponitur diversis speciebus continentur non carent. unde et virtutem quod opponitur ebrietati

iniquitatē est. et tū si quis sc̄iēter intatū a vino ab
stineret ut nām multū ḡuare:ta culpa immi-
nis nō eēt. Ad secundū dōḡ obiectio
illa pcedit de defectu sequēti ḡ ē iuolūta:
rius: s̄z imoderat⁹ ysls vini ē voluntariuſ i q̄
peccati rō ſiſit. Ad tertiū dōḡ ſicut ille q̄
inebriat⁹ excusat⁹ a peccato ſi ignorat fo:tiu
dīnē vini: ita etiā ille q̄ iniuitat aliquē ad bi-
bēdū excusat⁹ a pctō ſi ignoraret talē eē ſdi
tōem bibentis ut ex h̄ potu inebrieſ. s̄z fi ḡ
rātia defit neū a pctō excusat⁹. Ad quārum
dōḡ aliquādo correctio peccatoris ē inter-
mittēda ne ſiat inde deterior: vt ſ̄ dictū eſt.
Qui Aug⁹ dīc̄i epla ad Aureliū ep̄m de co-
mēſſatōib⁹ et ebrietatib⁹ loq̄ns. Nō asper-
eſtuz eſtimō nō dure n̄ ipetuose iſta tollūt̄.
s̄z magl docēdo q̄z iubēdo: magl monēdo q̄z
minādo. ſic. n. agēdū ē i multitudine peccan-
tiū. ſeueritas aut exercēda eſt i pctō paucorū

Ad secundū sic pro

cedit. Quid est ebrietas non sit peccatum mortale. Aug⁹. n. i f^mone de purgatorio: dic ebrietate esse peccatum mortale si sit assidua. s^f assiduitas importat circumstatiā que non trahit i^liam spēm p^ctū: et sic non potest infinitū aggrauare ut de veniali faciat mortale: sicut ex s^f dicti p^c. g si alibi ebrietas non est peccatum mortale nec etiā hoc modo erit peccatum mortale. T. Aug⁹ dicit i^l eodē sermone Quoties aliquis in cibo aut potu plus accipit quod necesse est ad minutā peccata nouerit p^ctinere. p^ctā autem minuta dicuntur venialia. g ebrietas que causat et in moderato potu est peccatum veniale. T. Nul lū peccatum mortale est faciēdū pp^r medicinā. s^f alius supflue bibut f^m osiliū medicie ut postea per vomitū purget. et h^s supfluo potu se quis ebrietas. g ebrietas non est peccatum mortale. T. H^s h^s est q^d i canonib^r apostolor^r legitur. Ep̄s autem p^r b^r ter aut diacon^r alee aut ebrietati defunctos: aut definat aut deponat. Subdiacon^r aut auxiliator aut cat^r filia faciens: aut definat aut coione puer: filii et laici. s^f tales penes non infligunt nisi per peccatum mortali. g ebrietas est peccatum mortale. T. Be^r ob^r culpa ebrietatis sic dictum est existit i^l ordinato vīsu et occupiscētia vini. Hoc autem contingit esse tripli. Uno^r sic quod nesciat potu esse immoderatum et inebriare poterem. et sic ebrietas potest accipi si ne peccatum ut dictum est. Alio^r sic quod aliquis precipiat potu esse immoderatum: non tamen estimat potum